EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.9.2025
COM(2025) 508 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelsen og den effektive anvendelse af direktiv 2012/18/EU om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer i perioden 2019-2022

INDHOLDSFORTEGNELSE

INDLEDNING 2

1. RESUMÉ AF MEDLEMSSTATERNES RAPPORTER 3

1.1. Statistikker over virksomheder 3

1.1.1. Antal virksomheder 3

1.1.2. Eksterne beredskabsplaner 5

1.1.3. Information af offentligheden 8

1.1.4. Inspektioner 10

1.1.5. Driftsforbud, sanktioner og andre tvangsforanstaltninger 12

1.2. Statistikker over større uheld 13

2 VEJEN FREM TIL AT FORBEDRE FOREBYGGELSEN AF INDUSTRIUHELD 17

3 KONKLUSIONER 20

INDLEDNING

Større uheld med farlige stoffer udgør en betydelig trussel mod mennesker og miljø og forårsager ofte betydelige økonomiske tab og forstyrrer den bæredygtige vækst.

I denne forbindelse fastlægger direktiv 2012/18/EU[1] om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ("Seveso III-direktivet") den relevante ramme for risikostyringsforanstaltninger for at forebygge større uheld med farlige stoffer og sikre passende beredskab, forebyggelse og indsats, hvis sådanne uheld alligevel indtræffer.

Dette direktiv skulle være gennemført af medlemsstaterne senest den 1. juni 2015 og omfatter virksomheder, hvor farlige stoffer kan være til stede (f.eks. under forarbejdning eller oplagring) i mængder, der overstiger visse tærskler. Afhængigt af antallet af farlige stoffer, der er til stede eller kan være til stede, inddeles virksomhederne i enten kolonne 2 eller 3, hvor sidstnævnte er underlagt strengere krav.

Seveso III-direktivet spiller således en central rolle med hensyn til at styre det stærkt industrialiserede EU i retning af nulforurening fra industriuheld, en forpligtelse, der er fastsat i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for nulforurening. Medlemsstaterne skal hvert fjerde år forelægge Kommissionen en rapport om gennemførelsen af Seveso III-direktivet i overensstemmelse med direktivets artikel 21, stk. 2. Denne rapport sammenfatter medlemsstaternes bidrag for perioden 2019-2022 i henhold til artikel 29[2] for at orientere Europa-Parlamentet og Rådet om den aktuelle status for gennemførelsen af Seveso III-direktivet.

Den følger efter en første rapport, der blev offentliggjort i 2021 og dækkede perioden 2015-2018.[3]

Rapporten består af to dele:

- I del I sammenfattes de oplysninger, som medlemsstaterne har stillet til rådighed om gennemførelsen af Seveso III-direktivet. Afsnit 1.1 omfatter oplysninger indsamlet gennem de rapporter, som medlemsstaterne har indsendt i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/896/EU[4], som fokuserer på tidligere identificerede problemområder, suppleret med data om Seveso-virksomheder udtrukket fra Seveso Plants Information Retrieval System (eSPIRS)[5]-databasen. Formålet med dette resumé er at vurdere gennemførelsesniveauet af direktivet og identificere eventuelle mangler, der skal håndteres. Afsnit 1.2 supplerer det foregående

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF, EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1.

[2] Data for Det Forenede Kongerige blev taget i betragtning for antallet af Seveso-virksomheder, der blev indberettet i 2019, hvor Det Forenede Kongerige stadig var en medlemsstat.

[3] Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen og den effektive anvendelse af direktiv 2012/18/EU om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer i perioden 2015-2018 af 29.9.2021, COM(2021) 599.

[4] 2014/896/EU: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 10. december 2014 om fastlæggelse af, i hvilken form medlemsstaterne skal forelægge oplysninger om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (meddelt under nummer C(2014) 9335).

[5] EUROPA - eSPIRS Dashboard - European Commission

afsnit med data om uheld på baggrund af en analyse af eMARS-databasen[6], som drives af kontoret for katastroferisici (MAHB) i Det Europæiske Fælles Forskningscenter.

- I del II beskrives de forventede tiltag, som Kommissionen vil iværksætte for at samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre forebyggelsen af industriuheld og beredskab, herunder ved at håndtere mangelfuld gennemførelse.

Som det var tilfældet med tidligere vurderinger, er resultaterne i denne rapport primært baseret på oplysningerne i de rapporter, som medlemsstaterne har indsendt, og på deres detaljerede analyse[7] samt andre relevante data fra eSPIRS- og eMARS-databaserne.

De 27 medlemsstaters rapporter, der dækker rapporteringsperioderne 2019-2022 og tidligere rapporteringsperioder, er offentligt tilgængelige[8].

1. RESUMÉ AF MEDLEMSSTATERNES RAPPORTER

Alle 27 medlemsstater indsendte deres firårige rapporter til Kommissionen for perioden 2019-2022.

1.1. Statistikker over virksomheder

1.1.1. Antal virksomheder

I 2022 var i alt 11 059 virksomheder i EU27 omfattet af Seveso III-direktivets anvendelsesområde (jf. *Figur 1*). Dette er en stigning på 168 yderligere virksomheder i forhold til den foregående rapporteringsperiode, idet der blev indberettet 10 836 virksomheder i de samme 27 medlemsstater i 2018[9]. I rapporteringsperioden var de medlemsstater, der havde den største andel af Seveso-virksomheder, Tyskland (34 %), Frankrig (11 %), Italien (9 %), Spanien (8 %) og Polen (4 %).

Andelen af kolonne 3-virksomheder[10] og kolonne 2-virksomheder[11] var konstante i rapporteringsperioden og siden den foregående rapporteringsperiode, idet 43 % i gennemsnit var kolonne 3-virksomheder og 57 % kolonne 2-virksomheder.

---

[6] System til rapportering af større uheld (https://emars.jrc.ec.europa.eu).

[7] Analysis and summary of Member States' reports on implementation of Directive 2012/18/EU on the control of major accident hazards involving dangerous substances according to the format established by Commission Implementing Decision 2014/896/EU.

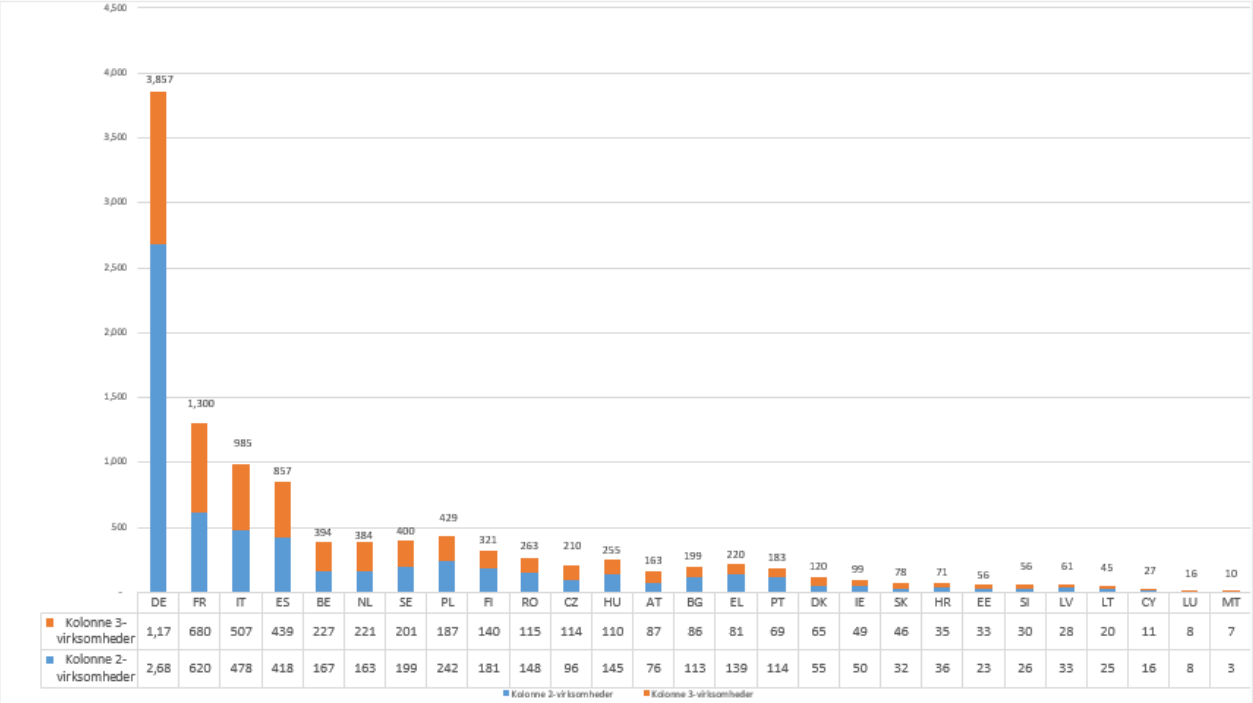
[8] https://circabc.europa.eu/w/browse/4cc9ca17-0920-4d8a-8796-6ffa170612b7.

[9] Med Det Forenede Kongeriges udtræden af EU var det samlede antal Seveso-virksomheder, der blev indberettet i 2022, imidlertid lavere end det samlede antal Seveso-virksomheder, der blev indberettet i 2018 (med 717). Dette tal omfattede data fra Det Forenede Kongerige, som på det tidspunkt var landet med det fjerde højeste antal Seveso-virksomheder i EU.

[10] Seveso III-direktivets artikel 3, stk. 2: "kolonne 2-virksomhed" en virksomhed, hvor farlige stoffer er til stede i mængder, der er lig med eller større end de mængder, der er opført under kolonne 2, del 1, eller kolonne 2, del 2, i bilag I, men mindre end de mængder, der er opført under kolonne 3, del 1, eller kolonne 3, del 2, i bilag I, idet den sammenlægningsformel, der er fastsat i note 4 til bilag I, anvendes, hvor det er relevant

[11] Seveso III-direktivets artikel 3, stk. 3: "kolonne 3-virksomhed": en virksomhed, hvor farlige stoffer er til stede i mængder, der er lig med eller større end de mængder, der er opført under kolonne 3, del 1, eller

Figur 1: Antal Seveso-virksomheder i 2022[12]

Som vist i *Figur 2* kan der observeres en langsom, men konstant stigning indtil 2018 i det antal virksomheder, som er omfattet af direktivet. Dette skal ses i sammenhæng med tre EU-udvidelsesrunder i denne periode (2004, 2007 og 2013) og en ændring af Seveso III-direktivets anvendelsesområde efter revisionen af direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer[13] (Seveso II-direktivet) i 2012. Data om kolonne 2-virksomheder blev kun indberettet i rapporteringsperioden 2009-2011.

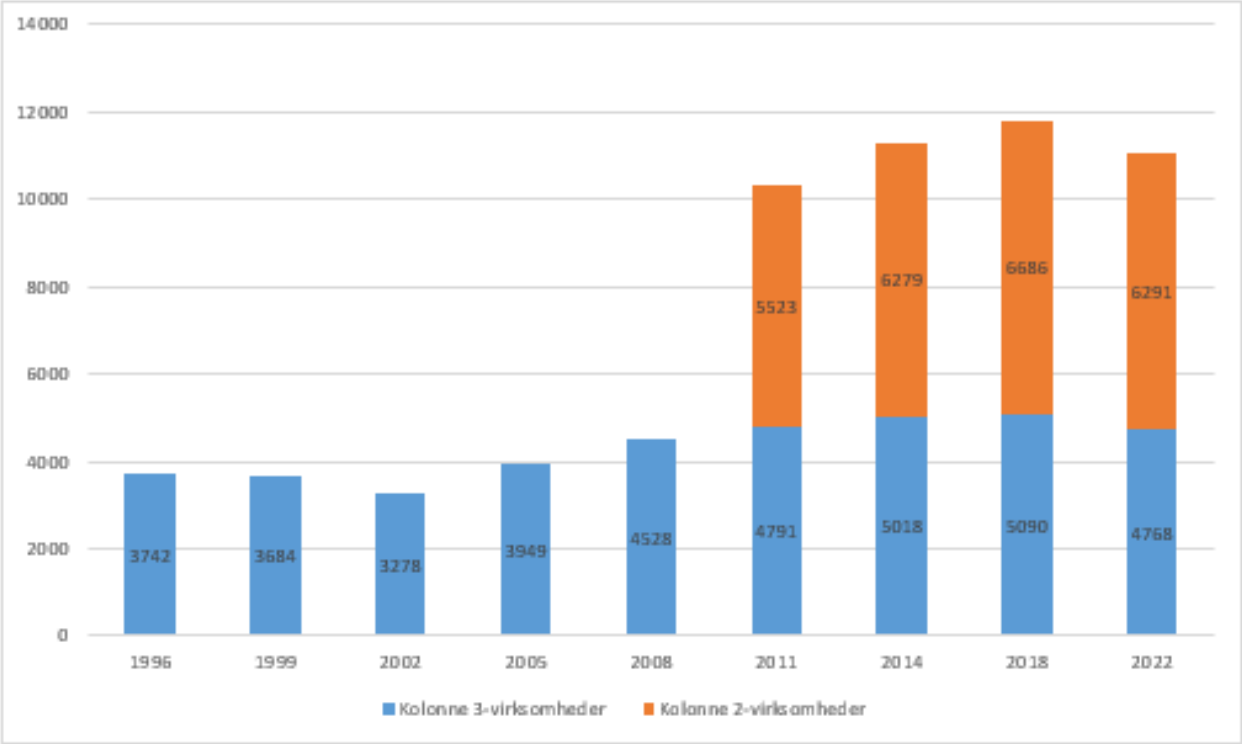
Efter 2018 førte Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union til et fald i det samlede antal Seveso-virksomheder i forhold til den foregående periode, da Det Forenede Kongerige i 2018 var det land med det fjerdehøjeste antal Seveso-virksomheder i EU (8 %). Som nævnt ovenfor skal det dog bemærkes, at antallet af Seveso-virksomheder i de samme 27 EU-medlemsstater steg en smule mellem 2018 og 2022.

kolonne 3, del 2, i bilag I, idet den sammenlægningsformel, der er fastsat i note 4 til bilag I, anvendes, hvor det er relevant.

[12] Kilde: eSPIRS.

[13] Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, *EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13*.

Figur 2: Udviklingen i antallet af Seveso-virksomheder 1996-2022[14]

De mest almindelige specifikke kategorier af aktiviteter, der er omfattet af Seveso III-direktivet i rapporteringsperioden, er[15]:

1) Produktion, forsyning og distribution af elektricitet (15 %)

2) Brændstoflager (11 %)

3) Engros- og detailhandel (9 %)

1.1.2. Eksterne beredskabsplaner

I henhold til Seveso III-direktivets artikel 12, stk. 1, litra b), skal driftslederne give de kompetente myndigheder de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udarbejde eksterne beredskabsplaner for kolonne 3-virksomheder. Disse planer er vigtige for at opnå en hurtig og koordineret reaktion på større uheld og spiller en afgørende rolle med hensyn til at minimere deres virkninger. De skal også gennemgås og afprøves med højst tre års mellemrum (direktivets artikel 12, stk. 6).

[14] Kilde: eSPIRS. Dataene for 1996 og 1999 er ikke fuldt sammenlignelige på grund af forskellige definitioner for virksomheder og anlæg. Flere anlæg i samme virksomhed kan have været indberettet individuelt, hvilket forklarer det tilsyneladende fald i 2002. Desuden ændredes klassificeringen af farlige stoffer med Seveso-III-direktivet.

[15] Kilde: eSPIRS.

De kompetente myndigheder kan på grundlag af oplysningerne i sikkerhedsrapporten og med angivelse af begrundelsen for deres afgørelse beslutte, at kravet om at udarbejde en ekstern beredskabsplan ikke finder anvendelse (direktivets artikel 12, stk. 8).

1.1.2.1. Udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner

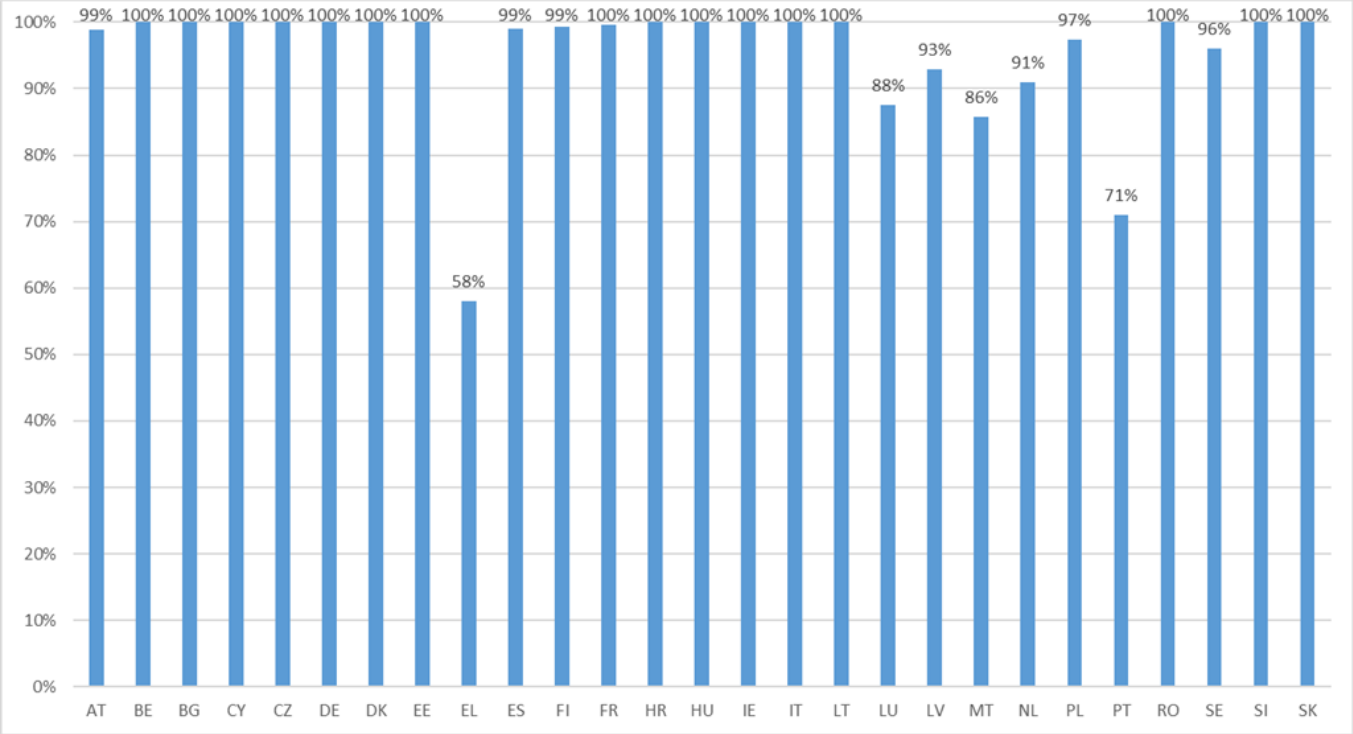
Som det fremgår af *Figur 3* var der ved udgangen af rapporteringsperioden blevet udarbejdet eksterne beredskabsplaner for de fleste kolonne 3-virksomheder, for hvilke dette var påkrævet. I gennemsnit havde 96 % af kolonne 3-virksomhederne en ekstern beredskabsplan i rapporteringsperioden eller fik tilladelse til ikke at have en.

Den meste almindelige grund, som de kompetente myndigheder er fremkommet med som begrundelse for at give tilladelse til ikke at udarbejde en ekstern beredskabsplan er, at konsekvenserne af større uheld efter deres vurdering ikke vil række ud over driftsanlæggets grænser og/eller udgøre en potentiel risiko for menneskers sundhed og for miljøet. Andre begrundelser var, at der ikke var en permanent tilstedeværelse af farlige stoffer i virksomheden, at der ikke var sårbare elementer i omgivelserne omkring virksomhederne, og at et potentielt uheld ville have begrænset indvirkning.

De resterende 4 % af kolonne 3-virksomhederne havde ikke en ekstern beredskabsplan, hvilket tydede på manglende overholdelse af Seveso III-direktivet eller indberetningsfejl. Situationen varierer fra medlemsstat til medlemsstat – se Figur 3.

Figur 3: Andel af kolonne 3-virksomheder, for hvilke der er udarbejdet en ekstern beredskabsplan, eller for hvilke der ikke er krav herom i løbet af rapporteringsperioden[16]

[16] Kilde: Medlemsstaternes gennemførelsesrapporter og eSPIRS.

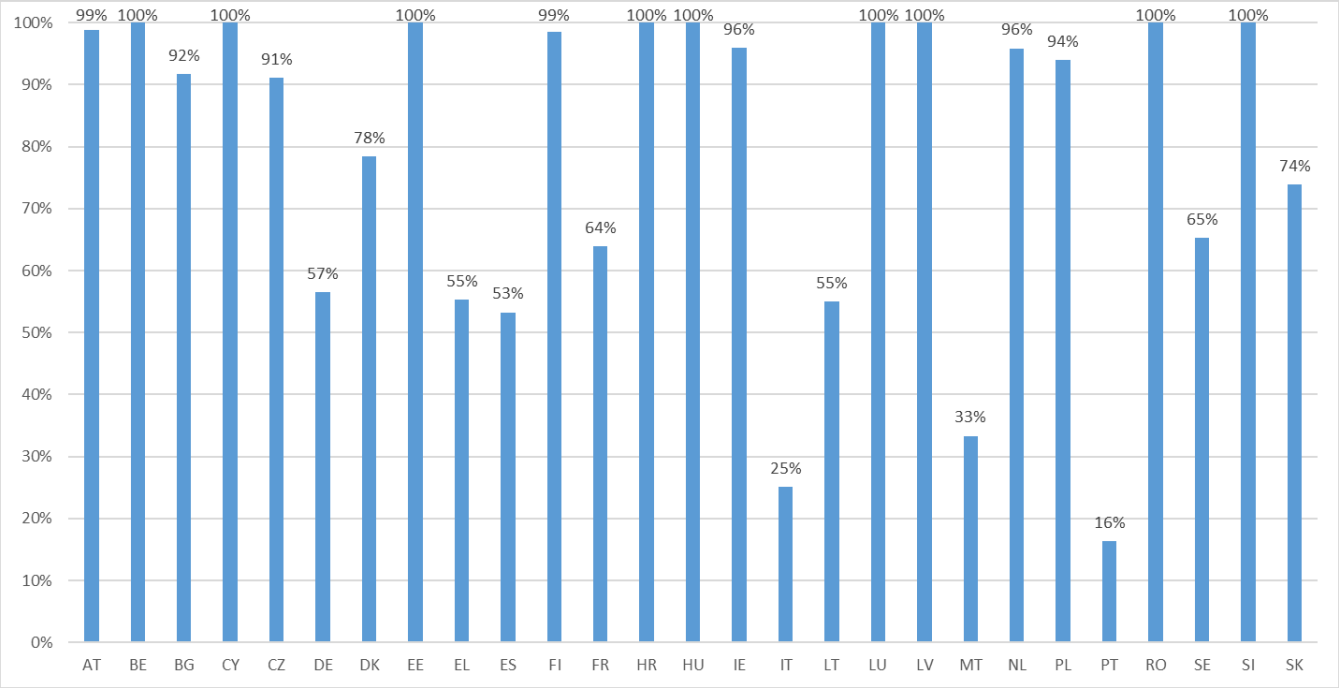

1.1.2.2.Afprøvning og gennemgang af eksterne beredskabsplaner

Med hensyn til gennemførelsen af artikel 12, stk. 6, i Seveso III-direktivet om gennemgang og afprøvning af eksterne beredskabsplaner har der i rapporteringsperioden 2019-2022 været et fald i antallet af eksterne beredskabsplaner, som gennemgås, afprøves og om nødvendigt opdateres med passende intervaller på højst tre år sammenlignet med den foregående rapporteringsperiode.

I 2022 var 21 % af de eksisterende eksterne beredskabsplaner ikke blevet testet i de sidste tre år. Dette forklares som regel med de vanskeligheder, som covid-19-pandemien har forårsaget. Andre nævnte årsager omfatter mangel på menneskelige ressourcer, mangel på finansielle ressourcer og det forhold, at der ikke blev givet det nødvendige input til de eksterne beredskabsplaner. De indberettede oplysninger er vist i *Figur 4*.

Figur 4: Andel af kolonne 3-virksomheder, for hvilke de eksterne beredskabsplaner blev afprøvet i 2019-2022[17]

1.1.3. Information af offentligheden

I henhold til artikel 14, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at de oplysninger, der er omhandlet i bilag V, er permanent tilgængelige for offentligheden, også elektronisk, og at de opdateres i fornødent omfang.

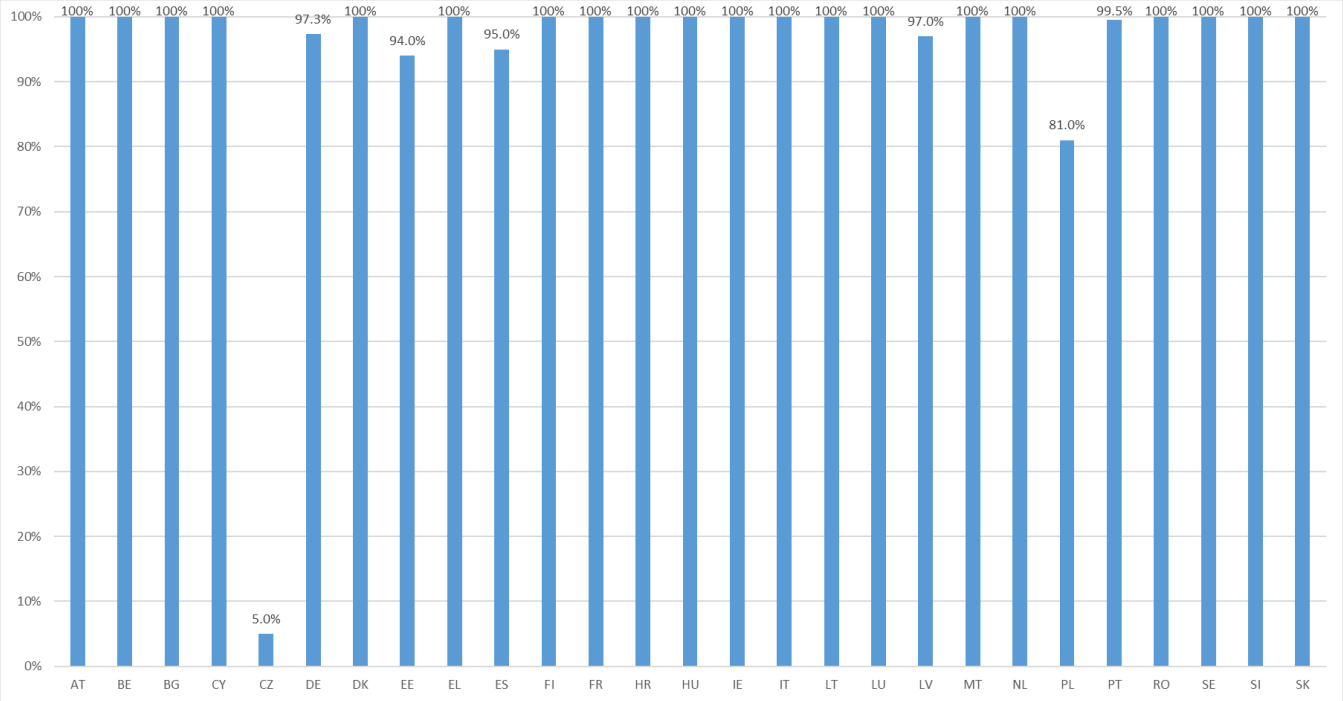
I henhold til bilag V skal alle virksomheder give oplysninger om virksomhedens navn og beliggenhed, aktiviteten på virksomheden, de tilstedeværende farlige stoffer og datoen for den seneste inspektion. Kolonne 3-virksomheder skal stille yderligere oplysninger til rådighed, herunder et sammendrag til offentligheden om arten af risikoen for uheld, oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger samt relevante aspekter af den eksterne beredskabsplan og, hvor det er relevant, en angivelse af, om virksomheden ligger tæt på en anden medlemsstats område med mulighed for et større uheld med grænseoverskridende virkninger.

Medlemsstaterne blev anmodet om at indberette, for hvor mange virksomheder oplysningerne i bilag V til direktivet ikke var tilgængelige. Overordnet set er denne bestemmelse godt gennemført, idet 96 % af alle virksomheder i hele EU permanent har oplysninger tilgængelige for offentligheden, herunder også elektronisk. De fleste medlemsstater overholder fuldt ud bestemmelserne i Seveso III-direktivet vedrørende permanent tilgængelighed af oplysninger i henhold til bilag V. Kun et begrænset antal medlemsstater rapporterede, at de oplysninger, der blev anmodet om i henhold til bilag V, ikke var permanent tilgængelige for så vidt angik visse kolonne 3-virksomheder. For de fleste af dem blev sådanne oplysninger gjort tilgængelige for offentligheden efter anmodning. Der blev også konstateret nogle indberetningsfejl.

[17] Kilde: Medlemsstaternes gennemførelsesrapporter og eSPIRS.

Disse oplysninger er vist i *Figur 5*.

Figur 5: Andel af virksomheder, for hvilke oplysningerne i bilag V er gjort permanent tilgængelige for offentligheden[18]

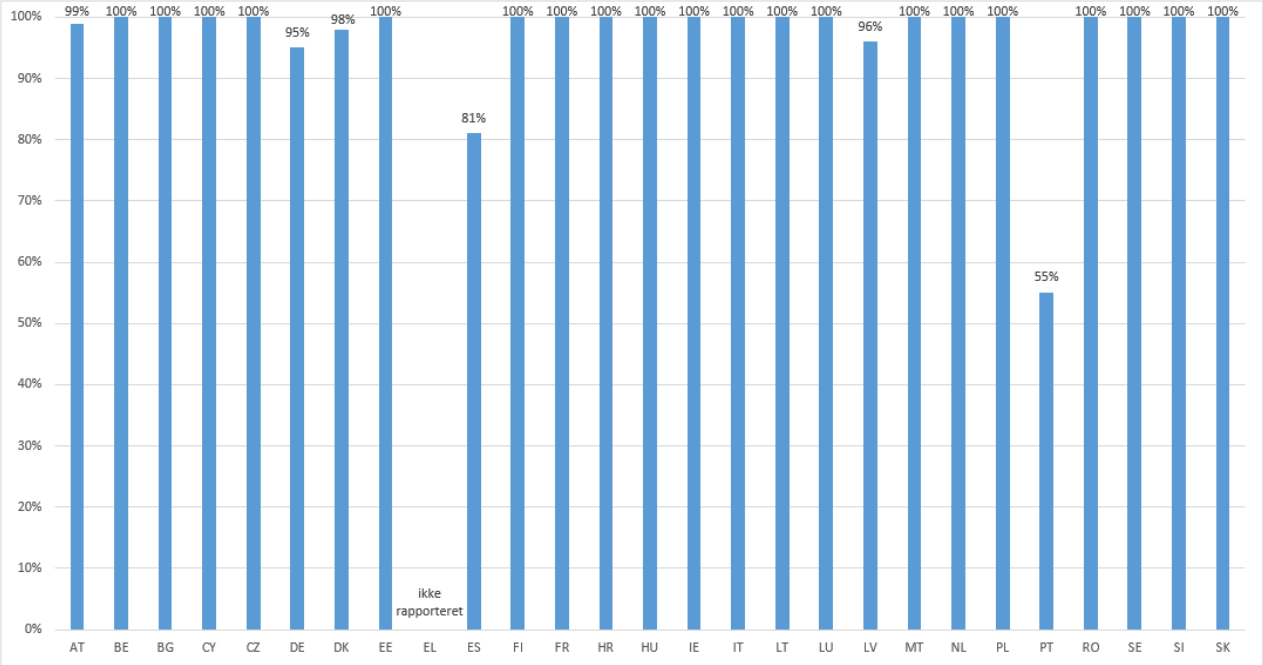
I henhold til artikel 14, stk. 2, litra a), skal medlemsstaterne kun for kolonne 3-virksomheder sikre, at alle personer, som må antages at kunne blive berørt af et større uheld, regelmæssigt og uden at skulle anmode herom modtager oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger og hensigtsmæssig adfærd i tilfælde af et større uheld.

I 2022 blev oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger og nødvendig adfærd i tilfælde af et større uheld aktivt stillet til rådighed for den berørte offentlighed af 96 % af alle kolonne 3-virksomheder i EU27. Dette er en forbedring i forhold til den foregående rapporteringsperiode, hvor sådanne oplysninger blev stillet til rådighed af 91 % af alle kolonne 3-virksomheder i EU27, idet de fleste medlemsstater fuldt ud overholder bestemmelserne i Seveso III-direktivet, og kun få medlemsstater rapporterer, at oplysningerne ikke stilles til rådighed. Disse oplysninger er vist i *Figur 6* nedenfor.

De mest almindeligt anvendte midler, hvormed oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger og nødvendig adfærd blev holdt permanent tilgængelige i rapporteringsperioden, var internettet (22 EU-medlemsstater) efterfulgt af foldere (5 EU-medlemsstater), aviser og flyers.

[18] Kilde: Medlemsstaternes gennemførelsesrapporter.

Figur 6: Procent (%) kolonne 3-virksomheder, for hvilke oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger og hensigtsmæssig adfærd aktivt blev gjort offentligt tilgængelige[19]

1.1.4. Inspektioner

I henhold til artikel 20 i Seveso-III-direktivet skal medlemsstaterne indføre et inspektionssystem og en inspektionsordning for alle virksomheder. Kolonne 3-virksomheder skal inspiceres hver 12. måned, og kolonne 2-virksomheder hver 36. måned, medmindre der anvendes et systematisk vurderingssystem.

I henhold til artikel 20, stk. 5, baseres den systematiske vurdering af risiciene i de pågældende virksomheder på mindst de pågældende virksomheders potentielle indvirkning på menneskers sundhed og på miljøet, samt i hvilket omfang de pågældende virksomheder hidtil har overholdt kravene i Seveso-III-direktivet. Disse kriterier skal sikre, at inspektionerne er mindst lige så effektive som de inspektioner, der foretages hvert eller hvert tredje år. Både kolonne 3- og kolonne 2-virksomheder er omfattet af denne bestemmelse.

Der tages desuden hensyn til relevante resultater af inspektioner foretaget i henhold til anden EU-lovgivning.

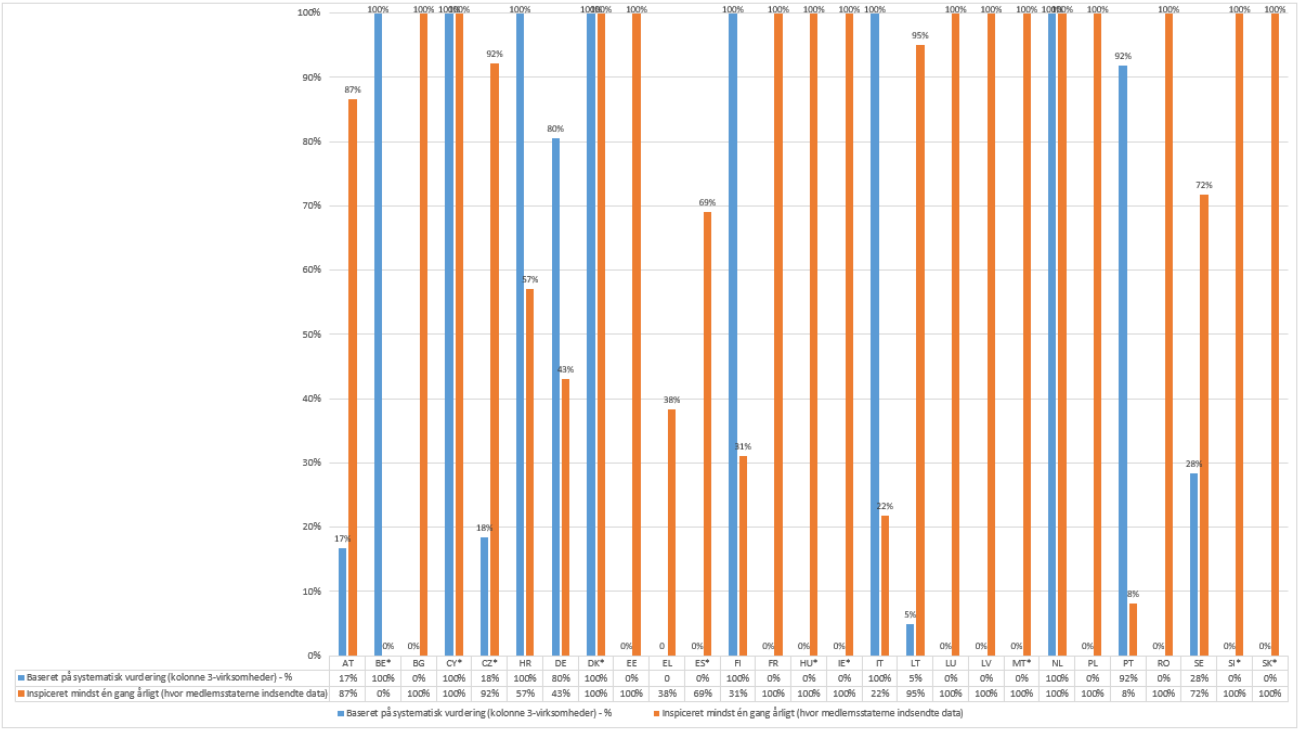
På grundlag af data indberettet af de kompetente myndigheder for rapporteringsperioden blev gennemsnitligt 65 % af kolonne 3-virksomhederne i EU27 inspiceret mindst en gang om året (jf. *Figur 7*). For resten af virksomhederne var inspektionsprogrammet, herunder hyppigheden af besøg på virksomhedsområdet, baseret på en systematisk vurdering af risikoen for større uheld i den pågældende virksomhed[20].

[19] Kilde: Medlemsstaternes gennemførelsesrapporter og eSPIRS.

[20] Nogle medlemsstater rapporterede om overlappende data mellem disse typer inspektioner, da nogle virksomheder inspiceres på grundlag af en systematisk vurdering af risikoen for større uheld og også inspiceres mindst en gang om året.

For kolonne 2-virksomheder blev der i gennemsnit foretaget inspektioner mindst en gang hvert tredje år i 86 % af kolonne 2-virksomhederne i EU27 (jf. *Figur 8)*[21].

Figur 7: Andel af kolonne 3-virksomheder, der er blevet inspiceret af medlemsstater[22]

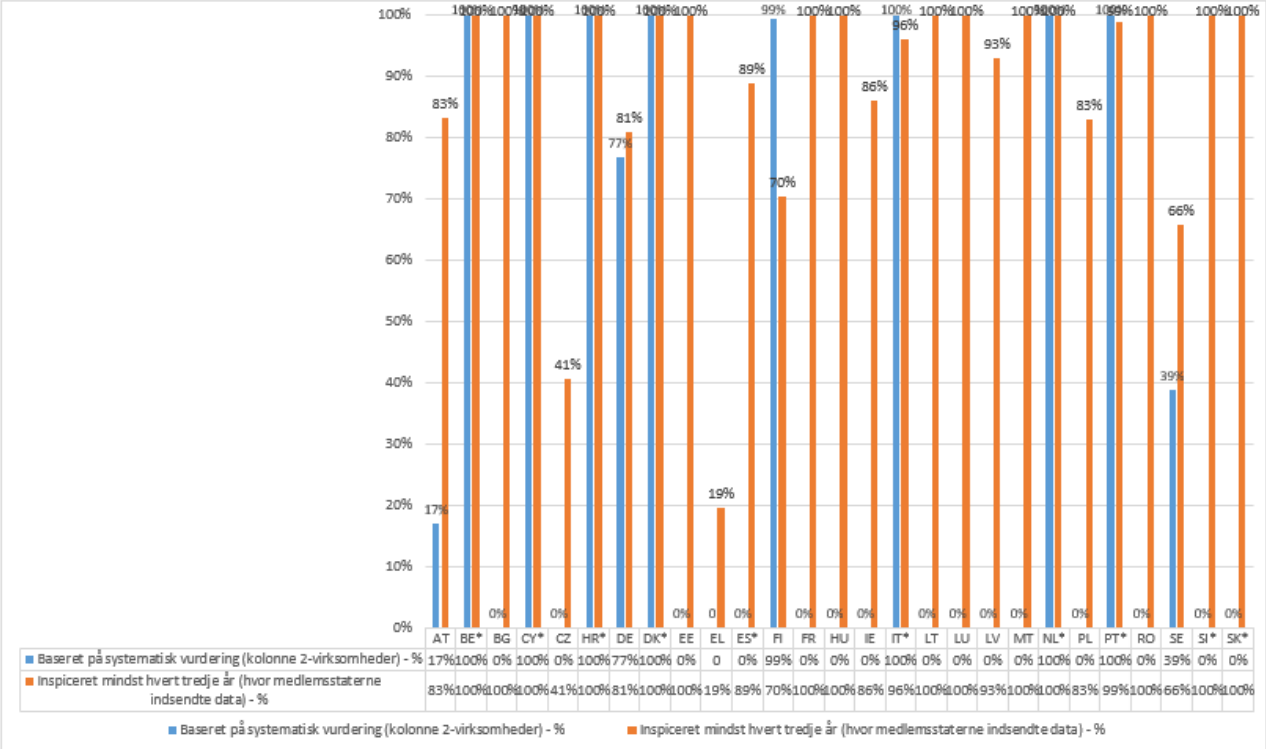
	AT	BE*	BG	CY*	CZ*	HR	DE	DK*	EE	EL	ES*	FI	FR	HU*	IE*	IT	LT	LU	LV	MT*	NL	PL	PT	RO	SE	SI*	SK*
Baseret på systematisk vurdering (kolonne 3-virksomheder) - %	17%	100%	0%	100%	18%	100%	80%	100%	0%	0	0%	100%	0%	0%	0%	100%	5%	0%	0%	0%	100%	0%	92%	0%	28%	0%	0%
Inspiceret mindst én gang årligt (hvor medlemsstaterne indsendte data)	87%	0%	100%	100%	92%	57%	43%	100%	100%	38%	69%	31%	100%	100%	100%	22%	95%	100%	100%	100%	100%	100%	8%	100%	72%	100%	100%

Figur 8: Andel af kolonne 2-virksomheder, der er blevet inspiceret af medlemsstater[23]

[21] For kolonne 3-virksomheder indberettede nogle medlemsstater overlappende data, da nogle virksomheder inspiceres på grundlag af en systematisk vurdering, mens de stadig inspiceres hvert tredje år.

[22] Kilde: Medlemsstaternes gennemførelsesrapporter og eSPIRS.

[23] Kilde: Medlemsstaternes gennemførelsesrapporter og eSPIRS.

Samlet set er andelen af kolonne 3-virksomheder, der inspiceres mindst en gang om året, faldet i perioden 2019-2022 i forhold til den foregående rapporteringsperiode, idet 65 % af kolonne 3-virksomhederne inspiceres årligt mod 69 % i den foregående rapporteringsperiode. Andelen af kolonne 2-virksomheder, der underkastes inspektion mindst hvert tredje år, er imidlertid steget fra 65 % til 86 % siden sidste rapporteringsperiode. Flere medlemsstater rapporterede, at inspektionerne var mindre hyppige i deres land i perioden 2019-2022 på grund af covid-19-pandemien.

Et flertal af medlemsstaterne anførte, at deres nationale lovgivning eller administrative retningslinjer indeholder bestemmelser om koordinerede eller fælles inspektioner med inspektioner, der udføres i henhold til anden EU-lovgivning, navnlig direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner[24] eller direktiv (EU) 2015/2193 om mellemstore fyringsanlæg[25].

1.1.5. Driftsforbud, sanktioner og andre tvangsforanstaltninger

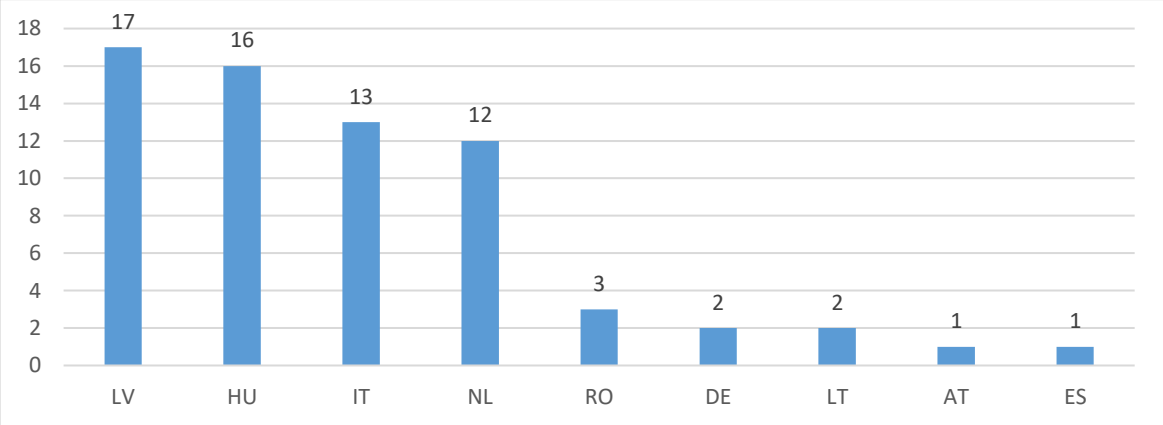
I henhold til artikel 19 i Seveso-III-direktivet skal medlemsstaterne forbyde drift af virksomheder, hvis de foranstaltninger, som driftslederen har truffet, er klart utilstrækkelige til at forebygge og begrænse større uheld som f.eks. manglende gennemførelse af alvorlig karakter af de nødvendige foranstaltninger, der fremgår af inspektionsrapporten.

[24] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) og Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1785 af 24. april 2024 (EØS-relevant tekst).

[25] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2193 af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (EØS-relevant tekst).

I alt indberettede ni medlemsstater i rapporteringsperioden et driftsforbud for en virksomhed, fordi de foranstaltninger, som driftslederen havde truffet for at forebygge og afbøde større uheld, var klart utilstrækkelige. Dette vedrørte 67 virksomheder svarende til 0,6 % af alle Seveso-virksomheder i EU27 (jf. *Figur 9*).

Figur 9: Samlet antal virksomheder for hvem drift har været forbudt i rapporteringsperioden[26]

1.2. Statistikker over større uheld

Antallet af større uheld er en af nøgleindikatorerne for at måle den samlede effektivitet af Seveso-III-direktivet i forhold til at minimere dem og deres skadelige virkninger. I henhold til artikel 18 skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om større uheld, der er indtruffet på deres område, og som opfylder de kvantitative kriterier i bilag VI:

- Kriterium 1: Ethvert større uheld, der opfylder følgende betingelser: Tilstedeværelse af farlige stoffer, forårsager personskade eller skade på fast ejendom, forårsager umiddelbare skader på miljøet, forårsager materielle skader, forårsager grænseoverskridende skader.
- Kriterium 2: Et uheld eller "næsten-uheld", som medlemsstaterne anser for at være af særlig teknisk interesse for forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af sådanne uheld, men som ikke opfylder de kvantitative kriterier, der er defineret under kriterium 1.

Indberetning af sådanne hændelser sker via en særlig database (eMARS)[27] stillet til rådighed for medlemsstaterne for at lette udvekslingen af erfaringer fra uheld med farlige stoffer med henblik på at forbedre forebyggelsen af kemiske uheld og afbøde de potentielle konsekvenser.

I rapporteringsperioden 2019-2022 blev der offentliggjort i alt 87 uheld i eMARS-databasen,[28] hvoraf 62 blev indberettet som større uheld (som opfylder det første kriterium i bilag VI), 24 som "næsten-uheld" og 1 som en "anden" hændelse, jf. *figur 10 og 11*. I

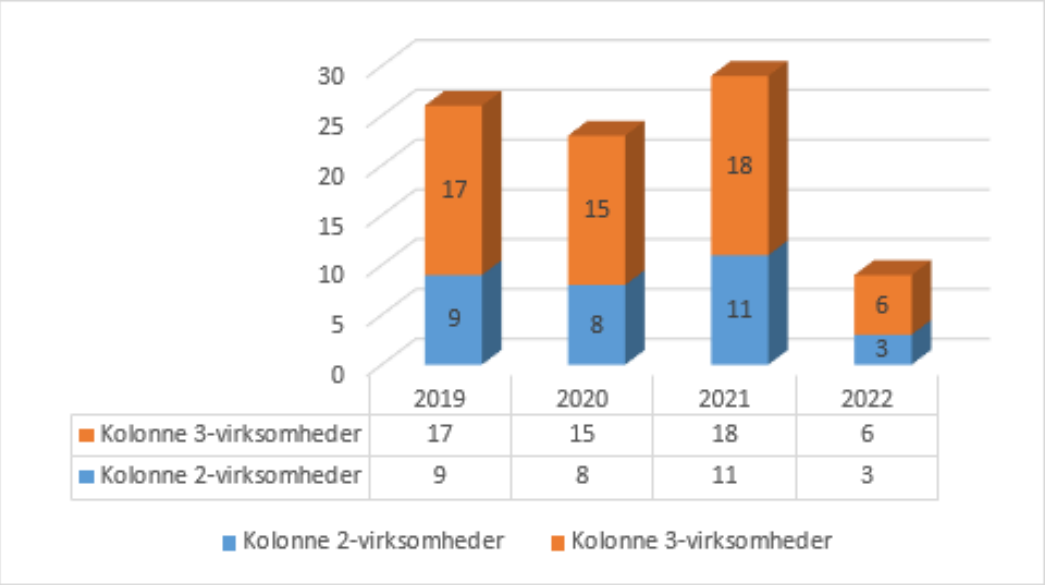
[26] Kilde: Medlemsstaternes gennemførelsesrapporter.

[27] EUROPA – eMARS Dashboard – Europa-Kommissionen.

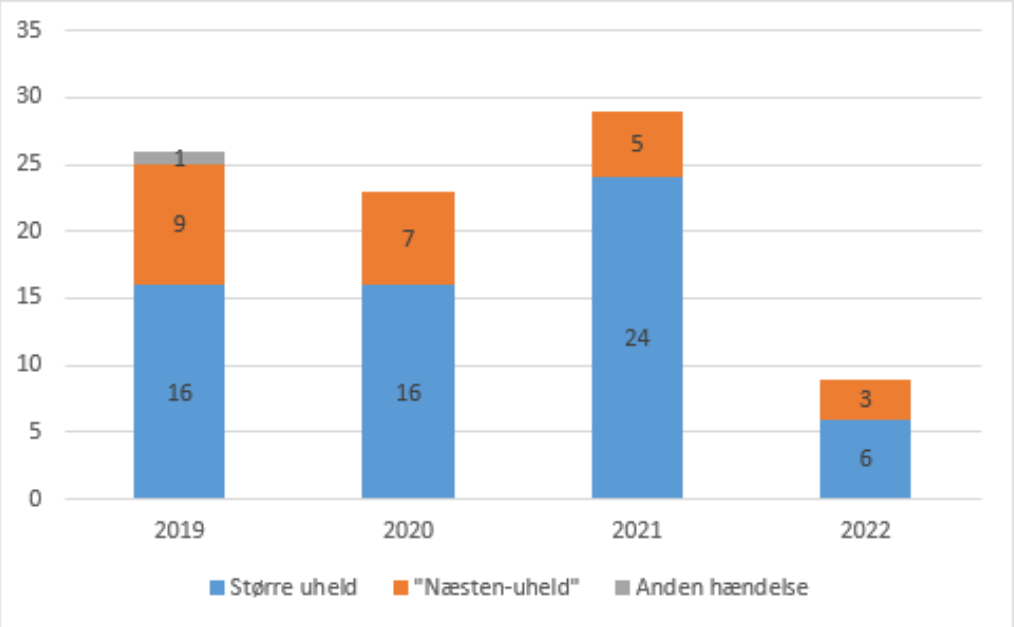
[28] Kilde: eMARS. Uheld, der stadig behandles eller undersøges, og uheld i "arbejdsstatus", der ikke er indberettet.

hele perioden har de fleste hidtil offentliggjorte uheld fundet sted i kolonne 3-virksomheder (tidspunktet for, hvornår rapporterne kan færdiggøres og offentliggøres, kan variere afhængigt af, hvornår undersøgelser og retlige procedurer er endeligt afsluttet).

Figur 10: Antal uheld efter hændelsesår og efter kolonne i årene 2019-2022[29]

Figur 11: Antal uheld efter hændelsesår og efter hændelsestype i årene 2019-2022[30]

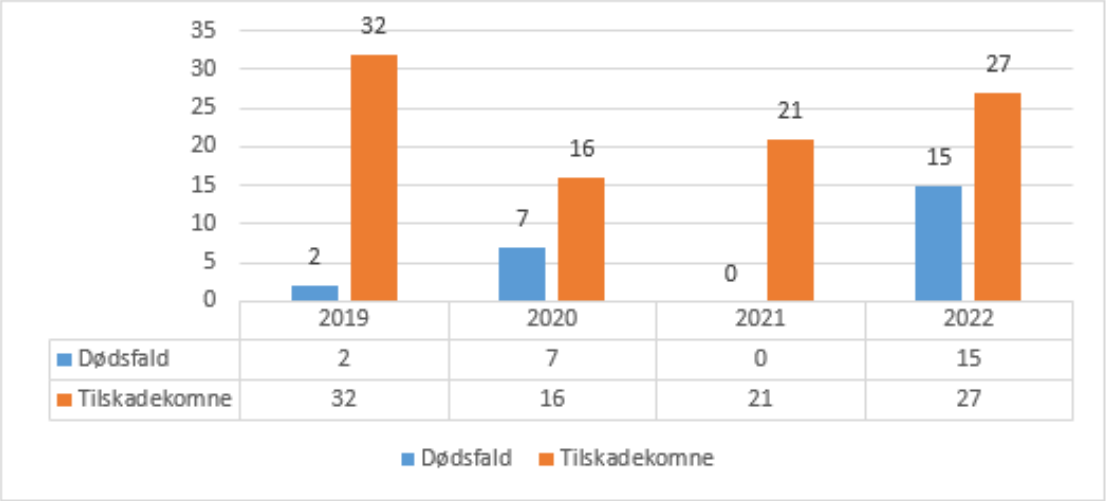

[29] Kilde: eMARS.

[30] Kilde: eMARS.

De rapporterende medlemsstater offentliggør også data om antallet af dødsfald og tilskadekomne i forbindelse med større uheld og antallet af uheld, der involverede dødsfald og tilskadekomne (se *Figur 12*). I alt omfattede 21 indberettede hændelser i rapporteringsperioden 2019-2022 dødsfald (39 dødsfald på stedet og 1 dødsfald uden for stedet), og 22 hændelser involverede tilskadekomne (127 tilskadekomne på stedet og 28 tilskadekomne uden for stedet). 35 uheld opfyldte tærskelkriteriet på mindst 2 mio. euro for materiel skade i virksomheden i henhold til punkt 4, litra a), i bilag VI til Seveso III-direktivet.

Figur 12: Antal dødsfald og tilskadekomne ved Seveso-uheld (større uheld) i EU-medlemsstaterne i årene 2019-2022[31]

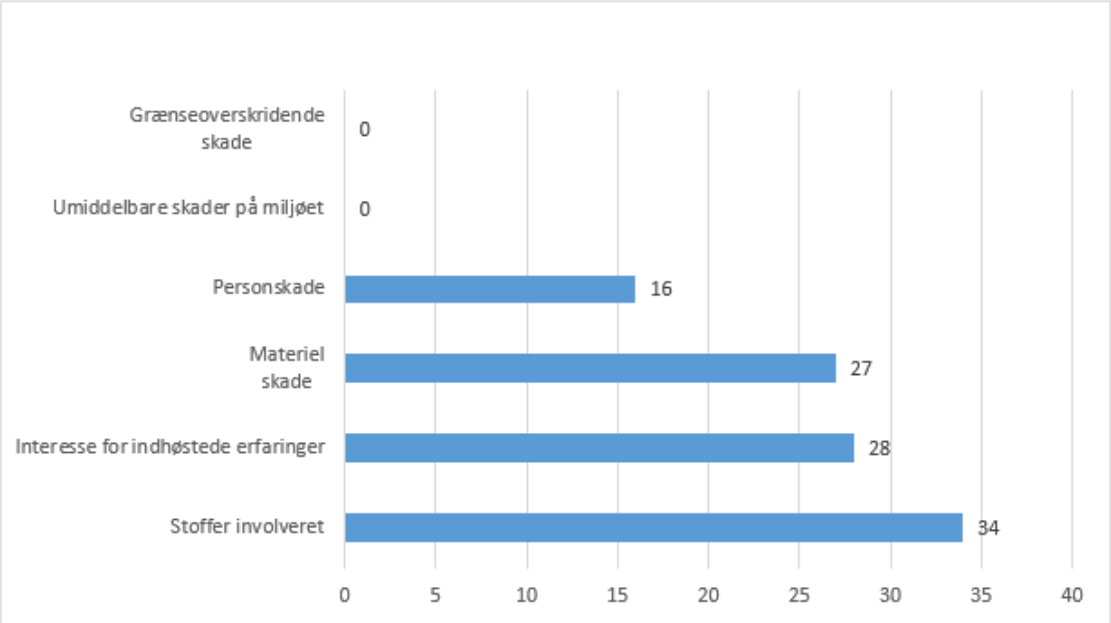

I perioden 2019-2022 er de mest almindeligt rapporterede kriterier, ud af de 6 i bilag VI, for anmeldelse af et større uheld til Kommissionen (jf. *Figur 13*):

- mængden af stoffer
- interesse for indhøstede erfaringer
- materiel skade.

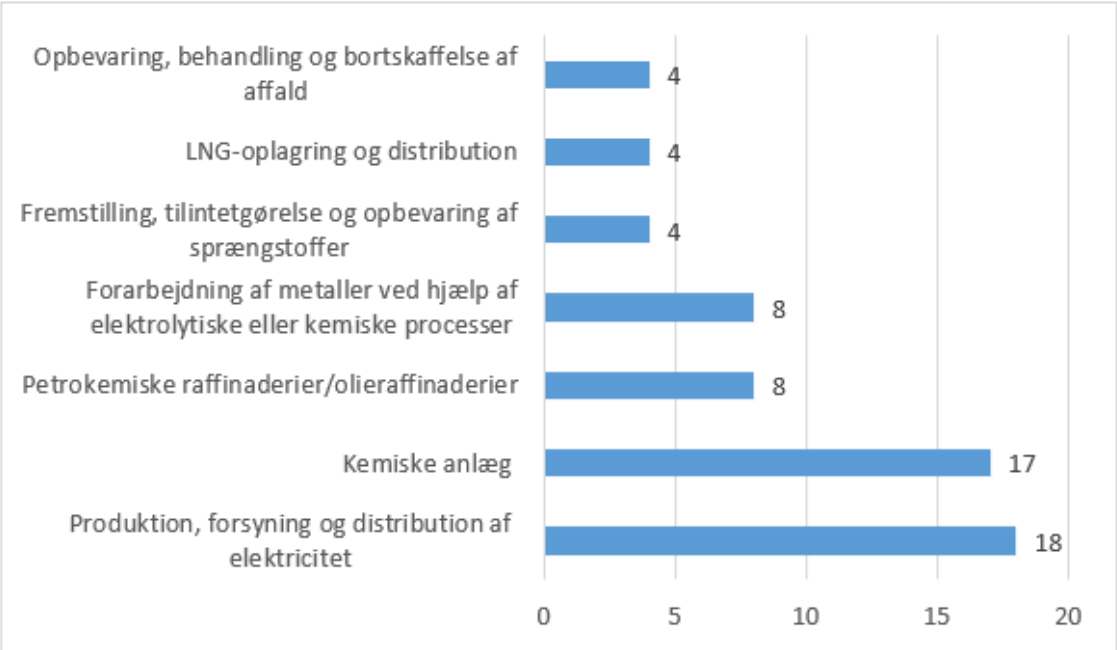
[31] Kilde: eMARS.

Figur 13: Kriterier for indberetning af større uheld i eMARS i perioden 2019-2022[32]

Med hensyn til den pågældende industrielle aktivitet viser de indsamlede data, at kemiske anlæg (33 uheld) og den petrokemiske sektor og olieraffinaderier (29 uheld) har været mest udsat for større uheld i rapporteringsperioden (jf. *Figur 14*).

Figur 14: Antal uheld og hændelser fordelt på aktivitetstype i årene 2019-2022[33]

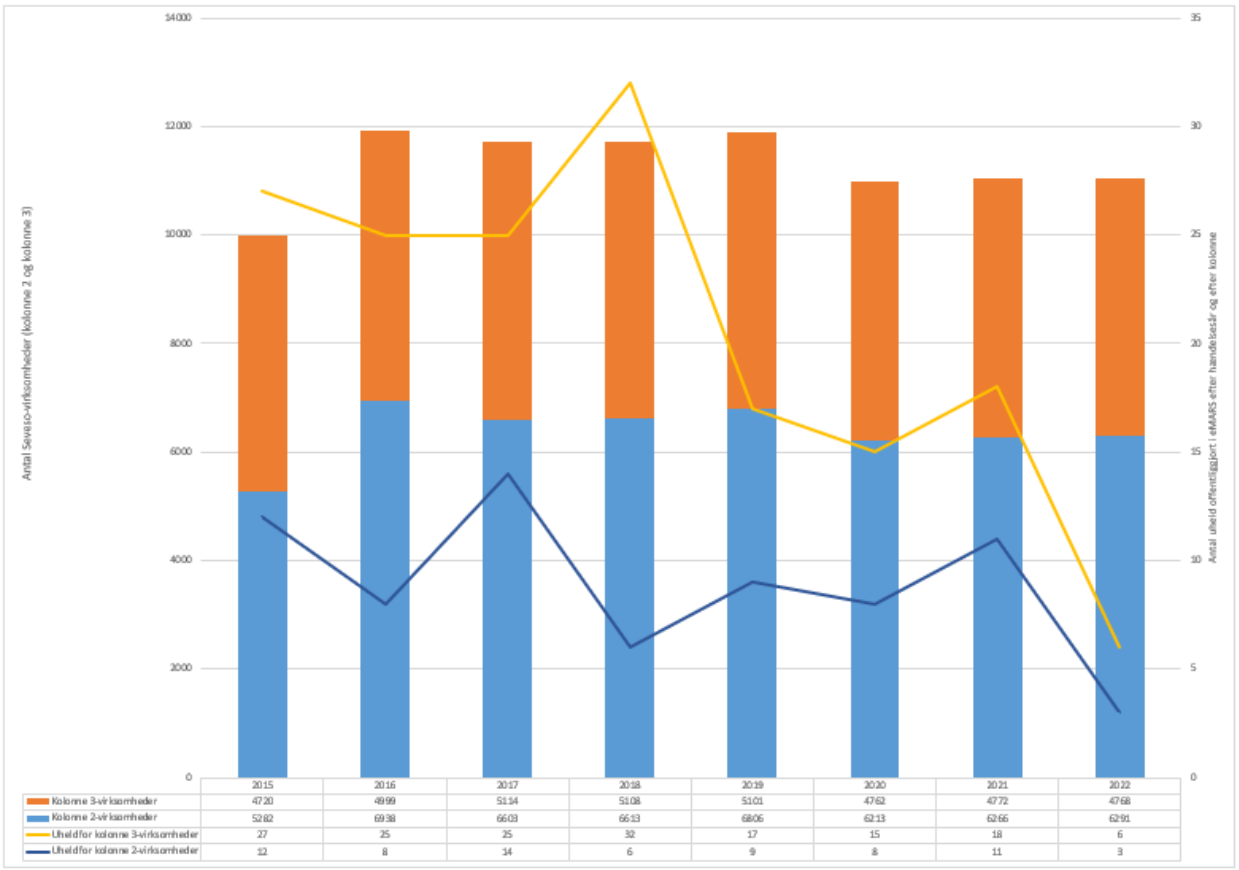

[32] Summen af kriterierne for indberetning er højere end det samlede antal rapporterede uheld, da et uheld kan opfylde flere kriterier.

[33] Kilde: eMARS.

Disse data viser, at Seveso III-direktivet bidrager væsentligt til at opnå en lav frekvens af større uheld.

Figur 15: Antal uheld i forhold til antallet af Seveso-anlæg i årene 2015-2022

2 VEJEN FREM TIL AT FORBEDRE FOREBYGGELSEN AF INDUSTRIUHELD

De data, som medlemsstaterne har indberettet om gennemførelsen af Seveso-III-direktivet, giver nyttige oplysninger til at identificere handlinger, der er nødvendige for yderligere at forebygge industriuheld Til dette formål er der identificeret fire primære løftestænger:

1. forbedring af gennemførelsen og overholdelse
2. anvendelse af forenklet og strømlinet rapportering for de næste rapporteringsperioder
3. styrket udveksling mellem medlemsstaterne og Kommissionen om erfaringerne og god praksis
4. håndtering af de nye udfordringer inden for industriel sikkerhed i forbindelse med klimaforandringer og energiomstillingen.

Forbedring af Seveso-III-direktivets gennemførelse og overholdelse

Seveso III-direktivet skulle være gennemført i medlemsstaternes nationale lovgivning senest den 31. maj 2015. Alle medlemsstater har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger.

I mellemtiden har Kommissionen nøje overvåget den korrekte gennemførelse af direktivet, og der er i øjeblikket indledt seks procedurer mod medlemsstater for manglende korrekt gennemførelse af Seveso III-direktivet.

Oplysningerne i afsnit 1 fremhæver nogle få vedvarende problemer i visse medlemsstater med hensyn til gennemførelse og afprøvning af ekstern beredskabsplanlægning og information til offentligheden. Kommissionen vil undersøge de underliggende årsager til manglende overholdelse i disse medlemsstater for at vurdere, om disse skyldes strukturelle problemer, og i så fald vil Kommissionen overveje at indlede traktatbrudsprocedurer, hvis det er relevant[34]. Sådanne mangler kan føre til øgede risici for uheld og dermed underminere direktivets mål.

For yderligere at støtte medlemsstaternes gennemførelsesbestræbelser vil Kommissionen fortsat behandle centrale spørgsmål, bl.a. gennem udvekslinger i det særlige Sevesoudvalg, ekspertgruppen og de tekniske arbejdsgrupper samt ved hjælp af vejledninger og tekniske rapporter.

Forenkling og strømlining af rapporteringen

Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/1979[35] blev vedtaget i 2022 for at forbedre rapporteringsprocessen i henhold til artikel 18, stk. 1, og artikel 21, stk. 3, med henblik på at give Kommissionen oplysninger om placeringen af industrianlæg, der er omfattet af Seveso III-direktivet, og om forekomsten af større uheld. Det Europæiske Miljøagenturs (EEA's) ombygning af de to Seveso-databaser eSPIRS og eMARS og deres integration i *"European Industrial Emissions Portal"*[36] har også ført til oprettelsen af en centraliseret "one-stop-shop", der giver et væld af oplysninger om forskellige aspekter vedrørende disse industrianlæg til kompetente myndigheder, industrier, NGO'er og offentligheden. Dette bidrager til de igangværende bestræbelser på at opbygge en integreret overvågningsramme for nulforurening som fastsat i *Vejen til en sund planet for alle (flagskib 9)*.

En anden gennemførelsesafgørelse fra Kommissionen (EU) 2025/113 blev vedtaget den 23. januar 2025 om fastsættelse af et nyt format til forelæggelse af oplysninger fra medlemsstaterne om gennemførelsen af Seveso III-direktivet[37] i henhold til artikel 21 i nævnte direktiv.

---

[34] I overensstemmelse med håndhævelsesprioriteterne, der er fastsat i meddelelsen "EU law: Better results through better application", C(2016) 8600 final.

[35] Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/1979 af 31. august 2022 om en formular og databaser til fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, og artikel 21, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2014/895/EU.

[36] https://industry.eea.europa.eu/.

[37] Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/113 af 23. januar 2025 om fastlæggelse af formatet for medlemsstaternes forelæggelse af oplysninger om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2014/896/EU.

Denne nye afgørelse har til formål at forbedre relevansen og kvaliteten af de data, som medlemsstaterne leverer, samtidig med at den administrative byrde reduceres, i overensstemmelse med Kommissionens forpligtelser i henhold til dens nye politiske retningslinjer for 2024-2029. I den forbindelse blev medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser i henhold til denne gennemførelsesretsakt betydeligt forenklet og strømlinet i forhold til det tidligere rapporteringsformat, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/896/EU, samtidig med at der sikres en meningsfuld indsamling af oplysninger til de næste rapporteringsrunder, der begynder i perioden 2023-2026 (skal indberettes i 2027), med fokus på numeriske og standardiserede data.

Styrket udveksling mellem medlemsstaterne og Kommissionen

Arbejdet med erfaringerne fra større industriuheld og inspektioner er en central søjle i Seveso III-direktivet. Det er vigtigt for at opretholde en sikkerhedskultur i industrien i hele Den Europæiske Union og forbedre forebyggelsen og afbødningen af uheld.

I løbet af de sidste 30 år har Kommissionen ydet teknisk og videnskabelig støtte til medlemsstaterne, navnlig ved at analysere industriuheld og give feedback på indhøstede erfaringer.

I den periode, som denne rapport dækker, fortsatte Kommissionen med at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne for at forbedre deres kapacitetsopbygning, hvor det var nødvendigt. Dette omfattede navnlig den tekniske arbejdsgruppe om inspektioner og et program for gensidige fælles besøg, der gør det muligt at identificere og vurdere præstationsforanstaltninger, f.eks. udarbejdelse af en fælles definition af indikatorer for inspektion, udarbejdelse af retningslinjer eller tilrettelæggelse af workshops om specifikke politiske behov (f.eks. om fyrværkeri, sprængstoffer og ammoniumnitrater som opfølgning på visse specifikke større uheld med disse farlige stoffer). Kommissionen ydede også støtte til analyse af industriuheld og de dermed forbundne risici og konsekvenser.

Håndtering af de nye udfordringer inden for industriel sikkerhed i forbindelse med klimaændringer, sikkerhedsrelaterede risici og energiomstillingen

Opfyldelsen af Seveso III-direktivets mål står nu over for nye udfordringer i forbindelse med den forventede eskalering i intensiteten og hyppigheden af naturlige hændelser som følge af klimaændringer og med udviklingen af nye teknologier, der ledsager energiomstillingen. Desuden står Den Europæiske Union over for sikkerhedsrelaterede risici i forbindelse med den russiske aggression mod Ukraine og fjendtlige hybride aktiviteter.

Naturlige farer såsom jordskælv, oversvømmelser, storme, ekstreme temperaturer osv. kan udløse større uheld, der involverer brande, eksplosioner og giftige udslip på virksomheder, der forarbejder, opbevarer eller transporterer farlige stoffer. Disse teknologiske "bivirkninger" af naturskabte farer kaldes "Natech"-ulykker og har i de seneste år givet anledning til øget bekymring inden for katastrofeforebyggelse og risikostyring på lokalt, nationalt og internationalt plan.

Desuden vedtager de nationale regeringer i hele verden, herunder i EU, politikker og strategier for udfasning af fossile brændstoffer og omstilling til mere bæredygtige energikilder til modvirkning af klimaændringer, med stærke tilsagn om at dekarbonisere EU og igangværende foranstaltninger til omstilling af energikilder. Disse nye teknikker

indebærer imidlertid potentielle miljømæssige, sundhedsmæssige og økonomiske farer samt risici for den fremtidige udvikling og offentlighedens accept, hvis de bidrager til større uheld. I denne forbindelse betragtes batteri- og brintsikkerhedsproblemer, navnlig i forbindelse med lagre og oplagring, som alvorlige betænkeligheder[38].

I den forbindelse vil udveksling af viden, erfaringer og god praksis mellem myndigheder og eksperter være et væsentligt element i de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en harmoniseret gennemførelse af Seveso III-direktivet og tackle disse nye udfordringer. Dette er afgørende for at sikre, at indsatsen for at modvirke klimaændringer ikke fører til miljøforurening og katastrofer, og for at garantere borgernes sikkerhed og trivsel i EU.

3 KONKLUSIONER

Seveso-III-direktivet, som omfatter over 11 000 virksomheder, hvor farlige stoffer kan forekomme, spiller en vigtig rolle for at føre det højt industrialiserede EU i retning af ambitionen om nulforurening ved forebyggelse af industriuheld. I løbet af perioden 2005-2022 har der i gennemsnit været mindre end 30 større uheld hvert år i EU, med stadig mindre indvirkninger. Dette faldt endda til 22 større uheld om året i perioden 2019-2022[39]. Dette direktiv betragtes generelt som et benchmark for politikken omkring industriuheld og har været et forbillede for lovgivningen i mange lande rundt omkring i verden.

Analysen af medlemsstaternes rapporter viser, at Seveso III-direktivet generelt er godt gennemført i EU, og at der er sket en forbedring i gennemførelsen af Seveso III-direktivets bestemmelser i forhold til den foregående rapporteringsperiode. Covid-19-pandemien udløste imidlertid også specifikke udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af inspektioner og afprøvning af eksterne beredskabsplaner. Den næste rapporteringsperiode vil være vigtig for at bekræfte, at disse udfordringer rent faktisk var konjunkturbestemte.

I betragtning heraf anerkender Kommissionen behovet for en fortsat indsats for at forebygge større uheld, som der opfordres til i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for nulforurening. Dette hænger også sammen med Kommissionens nye politiske retningslinjer for 2024-2029, hvor EU's beredskabs- og sikkerhedsdagsorden er en nøgleprioritet.

Kommissionen er derfor fortsat fast besluttet på at samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre forebyggelsen af, beredskabet over for og indsatsen over for industriuheld og sikre en harmoniseret gennemførelse af direktivet i EU27. I den forbindelse vil Kommissionen yderligere bestræbe sig på at styrke udvekslingen af bedste praksis med medlemsstaterne for at forebygge, forberede sig på og reagere på industriulykker og lette udvekslingen af erfaringer fra tidligere ulykker mellem dem.

[38] Kommissionen (MAHB) og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) har f.eks. afholdt en række webinarer om brintbrændstofrisici siden 2023 og fremmet udveksling af viden og erfaringer om disse nye risici sammen med EU-OECD-lande og eksperter.

[39] Data fra eMARS, som ikke omfatter data om nyoprettede indberetninger for uheld, hvor indberetningerne kan være i "arbejdsstatus", og data om uheld, der stadig er under undersøgelse. Desuden er offentliggjorte data i eMARS delvise, fordi indberetning af hændelser i gennemsnit kan finde sted når som helst mellem seks måneder og to år efter hændelsen er indtruffet.

Desuden erkender Kommissionen, at der er behov for at øge indsatsen inden for offentlig information og kommunikation for at opretholde en sikkerhedskultur og fremme en effektiv indsats i tilfælde af uheld. Sikkerhed er ikke en omkostning, men en investering.[40]

I den ændrede geopolitiske situation og i en kontekst, hvor Europa opvarmes dobbelt så hurtigt som det globale gennemsnit, har sammenhængen mellem sikkerhed og miljøaspekterne af tilpasningen til klimaændringer høj prioritet for Kommissionen for perioden 2025-2029. I den forbindelse er Seveso III-direktivet et vigtigt instrument til at nå prioriteterne i den nye EU-strategi for en beredskabsunion[41], for bedre at styre risici, forberede os på kriser og øge vores befolknings sikkerhed. Kombineret med aftalen om ren industri[42] vil dette også være grundlaget for Europas bæredygtige velstand og konkurrenceevne.

[40] Større uheld kan medføre direkte og indirekte virkninger, der er forbundet med betydelige potentielle omkostninger, såsom menneskelige omkostninger (ikkefinansielle og finansielle) og omkostninger i forbindelse med evakuering, bygningsskader, driftsforstyrrelser, midlertidig flytning af virksomheder og beredskabstjenester. Desuden kan bredere virkninger værdisættes, f.eks. virkninger for arbejdsløsheden og boligmarkedet, miljøomkostninger, konsekvenser for den nationale forsyningskæde, virkninger for luftfartsindustrien og omkostninger for regeringen i forbindelse med undersøgelsesindsatsen. RR1055 Modelling the economic impacts of an accident at major hazard sites (hse.gov.uk); hazards-26-paper-46-modelling-the-human-and-economic-costs-of-major-industrial-accidents.pdf (icheme.org).

[41] Fælles meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om EU's beredskabsstrategi, JOIN (2025) 130 final af 26.3.2025.

[42] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Aftalen om ren industri: En fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne, COM(2025) 85 final af 26.2.2025.